

בשבוע שעבר, כאשר איחלתי לעם צום קל -

— התכוונתי לכל השנה!

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: דוב איתן ♦ עורך תכנית: יוסי שנון ♦ עורכי כיתוב: ענת ישראלי וגורא נוימן ♦ צלמי מערכת: ציון צפריר ענת סרגוסטי וציוסי מנשה ♦ עורך דפוס: יסתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרוני ♦ המו"ל: "העולם הזה" בע"מ ♦ הדפסה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: "גד" בע"מ

קווא י'ן.

מדי פעם יש לך, מן הסתם, תלונות עליי. הפעם יש לי תלונה עליך. היא נוגעת למרור המיכתבים למערכת. מרור זה מלא במיכתבים מעניינים של קוראים, על כל נושא שבועלם. אני מקפיד לקרוא את מרור המיכתבים ככל העיתונים שאני מעיין בהם, ואני מקווה שגם אתה רואה במרור

ממציא ברמן תודה

המיכתבים חלק חשוב ומעניין של העולם הזה. אך חסר לי רכר במרור זה: אין בו רי תגובות על מעשי המערכת.

רותי, דפנה ונמר

הנה, למשל: בגלל המשבר הנורא, הפוקד בחודשים האחרונים את ענף הפירסום, היינו נאלצים לצמצם במידת-מה את מיספר העמודים בגליון. כך עשו כל העיתונים במדינה. הרבר נתן לנו הזדמנות להעריך מחדש את מידת העניין שבכל אחד מן המדורים הקבועים. ביטלנו כמה מדורים, צימצמנו אחרים, הכנסנו מדורים חדשים. מרור אחד, נמר של נייר, בוטל לפי שעה בגלל מות עורכו, רן עומר ז"ל. קיוויתי שאחרי צעדים אלה תוצף המערכת במבול של מיכתבים, שיביעו תמיכה או התנגדות לכל אחד מהם. אך מחרף לתגובות על הפסקת הופעתו של נמר של נייר, שהיו רבות ומעניינות, היו התגובות מעטות. אולי יש בכך מחמאה מסויימת. הקוראים פשוט סומכים על המערכת ומקבלים את החלטותיה. ואולי מתבטאת בכך הגישה הכללית של הציבור הישראלי, המוכן לקבל כל גזירה של הממשלה, מתוך אמונה

ש.הם שם למעלה יודעים יותר טוב". אני מתקומם נגד גישה כזאת כשהיא מופנית כלפי הממשלה, ואיני מוכן לקבלה גם כשהיא מופנית כלפי מערכת זו. הייתי רוצה לדעת מה דעתך על השינויים. האם מדור כמו עולם קטן עזר לך להבין את המתרחש בעולם? האם הזווית המיוחדת, שממנה שפך אור על המאורעות הבינלאומיים, נראתה לך או עוררה את התנגדותך? האם ההחלטה לצמצם את מדור הקולנוע נראית לך או לא? מה דעתך על מדורה של דפנה ברק? ולקוראים הצעירים: האם חידוש המדור מיכ" תבים לרותי מוצא חן בעיניכם? מה הייתם רוצים לראות בו? יש לנו בעיה בשטח הספורט. קשה מאוד לעצב מדור כזה בשבועון, המר פיע כאמצע השבוע, אחרי תשפוכת המילים בכל עיתוני ישראל אחרי השבת. אנחנו רוצים לחזק את המדור הזה אצלנו. אם אתה מעוניין בספורט, מה היית רוצה לראות במדור כזה אצלנו? ואשר למדור הסיפורות, שאנחנו מבקשים לחדשו בהקדם, מה היית רוצה לשנות בו, לעומת הימים שבהם השליט בו דן עומר את אישיותו המיוחדת? למערכת כמו שלנו דרוש הזיון חוזר, חזק ומתמיד. חשוב לנו לדעת מה אתה חושב, מה נראה לך ומה לא. אנחנו משתוקקים לשמוע ביקורת, חריפה ותוקפנית ככל שתהיה.

אבן מן הלב

השבוע טילפן למערכת העולם הזה הממציא השנוי-במחלוקת דני ברמן, והורה מקרבילב לעורך מדור תשקיף על ידיעה שהתפרסמה בגליון האחרון (העולם הזה 3.10.84). בידיעה, שהפתיעה אף את ברמן, נאמר שנסגר תיקי-החקירה, אשר נפתח כעקבות התלונה שהגיש נגדו שר הכלכלה לשעבר, יעקב מרדור, כשיאה של חשיפת פרשת המצאת האנרגיה של השר החולמני. תחילת הסיפור המשעשע בהודעת-כחירות ורמאתית של מרדור, ערב ההצבעה ב'81, שהוא מפקח על קבוצת מומחים, שתיבא פיתרון מהפכני לבעיות העולם בשטח האנרגיה. בחודש מרס '82 נודע ברבים שהעומד מאחורי ההמצאה הוא ברמן, ששמו נקשר כבר אז כפרשיות שונות ומשונות, כמו שחיתויות-כביכול כאר ניבירסיטת תל-אביב (העולם הזה 17.3.82). אחרי שהתברר למרדור מי טיפל בהמצאת-המאה שלו, הוא מיהר להתלונן במישטרה. זו חקרה והחליטה שאין "עניין ציבורי" בתלונה. ברמן, הקורא נקביעות את העולם הזה, שמח להתבשר כבר ביום השלישי בערב שהאבן נגולה מליבו.

דניאלה שמי